

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 240/96

ze dne 31. ledna 1996

o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod o převodu technologií

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady č.19/65/EHS ze dne 2. března 1965 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě¹, naposledy pozměněné Aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska a zejména na článek 1 uvedeného nařízení,

po zveřejnění návrhu tohoto nařízení²,

po konzultaci s Poradním výborem pro restriktivní praktiky a dominantní postavení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. Nařízení č.19/65/EHS zmocňuje Komisi, aby formou nařízení použila čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě spadající pod čl. 85 odst. 1, které obsahují omezení vztahující se k nabývání nebo užívání práv průmyslového vlastnictví – zejména patentů, užitných vzorů, průmyslových vzorů nebo ochranných známek – nebo práv vyplývajících ze smluv o převodu nebo o právu užívání výrobních postupů nebo znalostí týkajících se využití nebo použití provozních postupů;
2. Komise využila tohoto zmocnění a přijala nařízení (EHS) č. 2349/84 ze dne 23. července 1984 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie patentových licenčních dohod³, naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2131/95⁴ a nařízením (EHS) č. 556/89 ze dne 30. listopadu 1988 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod o licencích na know-how⁵, naposledy pozměněné Aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska;
3. Tyto dvě blokované výjimky by se měly sloučit do jediného nařízení, jehož oblast působnosti zahrnuje dohody o převodu technologií, a předpisy

¹ Úř. věst. č. 36, 6. 3. 1995, s. 533/65.

² Úř. věst. č. C 178, 30. 6. 1994, s. 3.

³ Úř. věst. č. L 219, 16. 8. 1984, s. 15.

⁴ Úř. věst. č. L 214, 8. 9. 1995, s. 6.

⁵ Úř. věst. č. L 61, 4. 3. 1989, s. 1.

upravující patentové licenční dohody a dohody o licencích na know-how by se měla co nejvíce sladit a zjednodušit, aby se podporovalo rozšiřování technických znalostí ve Společenství a výroba technicky dokonalejších výrobků. Proto by nařízení (EHS) č. 556/89 mělo být zrušeno;

4. Toto nařízení by se mělo vztahovat na licence na vlastní patenty členských států, patenty Společenství⁶ a evropské patenty⁷ („čisté“ patentové licenční dohody). Mělo by se rovněž vztahovat na licenční dohody na nepatentované technické informace, jako jsou popisy výrobních postupů, receptury, vzorce, projekty nebo výkresy, společně nazývané „know-how“ („čisté“ dohody o licencích na know-how) a na smíšené dohody o licencích na know-how a patentové licenci („smíšené“ dohody), které hrají stále významější úlohu při převodu technologií. Pro účely tohoto nařízení jsou v článku 10 určité výrazy vymezeny;
5. Patentovými licenčními dohodami a dohodami o licencích na know-how se rozumějí smlouvy, ve kterých podnik, jako majitel patentu nebo know-how („poskytovatel licence“) dovoluje jinému podniku („nabyvateli licence“) využívat na základě této smlouvy patent nebo mu předá know-how, zejména za účelem výroby, užití nebo uvedení na trh. Na základě dosud získaných zkušeností lze určit kategorii licenčních dohod, zahrnujících celý společný trh nebo jeho část, které sice spadají pod ustanovení čl. 85 odst. 1, ale které lze zpravidla považovat za vyhovující podmínkám uvedeným v čl. 85 odst. 3, pokud jsou patenty nezbytné pro dosažení účelu smíšené dohody nebo pokud know-how - ať již závislé na patentech či nikoliv - je tajné, podstatné a identifikované vhodným způsobem. Účelem těchto kritérií je pouze zajistit, aby poskytnutí know-how nebo licence na patent ospravedlnilo blokovou výjimku ze závazků, které omezují soutěž. Tím není dotčeno právo smluvních stran zahrnout do smlouvy ustanovení týkající se jiných závazků, například placení licenčních poplatků a to i tehdy, kdy bloková výjimka již neplatí;
6. Je vhodné rozšířit působnost tohoto nařízení na čisté nebo smíšené dohody, obsahující licence na jiná práva duševního vlastnictví než patenty (zejména práva na ochranné známky, průmyslové vzory a autorská práva, například ochranu softwaru), pokud takové dodatečné licence přispívají k dosažení účelu licenční technologie a obsahují pouze vedlejší ustanovení;
7. Pokud čisté nebo smíšené dohody obsahují nejen závazky, týkající se území společného trhu, ale i závazky týkající se třetích zemí, není tím vyloučeno použití tohoto nařízení, pokud jde o závazky týkající se území společného trhu. Pokud mají licenční dohody týkající se třetích zemí nebo území za hranicemi Společenství účinky na společném trhu, které mohou spadat do působnosti čl. 85 odst. 1, vztahuje se na tyto smlouvy toto nařízení ve stejném rozsahu, jako by se vztahovalo na smlouvy pro území společného trhu;

⁶ Úmluva o evropském patentu pro společný trh (Úmluva o patentu pro společný trh) ze dne 15. 12. 1975, Úř. věst. č. L 17, 26. 1. 1976, s. 1.

⁷ Úmluva o udělování evropských patentů (Evropská patentová úmluva) ze dne 5. 10. 1973.

8. Aby se usnadnilo rozšiřování technologií a zlepšily výrobní postupy, mělo by se toto nařízení použít pouze tehdy, pokud nabyvatel licence sám vyrábí licenční výrobky nebo je nechá vyrábět na svůj účet nebo, pokud je předmětem licence služba, sám poskytuje tuto službu nebo nechá službu poskytovat na svůj účet, bez ohledu na to, je-li nabyvatel licence oprávněn používat důvěrné informace předané mu poskytovatelem licence k podpoře a prodeji licenčního výrobku. Z působnosti tohoto nařízení by proto měly být vyňaty dohody, uzavřené pouze za účelem prodeje a rovněž dohody o poskytnutí marketingového know-how sděleného v souvislosti s franšizovými dohodami a určité licenční dohody uzavřené v souvislosti se smlouvami o společných podnicích nebo patentových sdruženích a jiné dohody, ve kterých je licence udělována výměnou za jiné licence, netýkající se zlepšení nebo nového použití licenční technologie. S takovými dohodami jsou spojeny další problémy, které nelze v současné době upravit jediným nařízením (článek 5);
9. Podobnosti mezi prodejem a poskytováním výlučnosti licencí a nebezpečí, že toto nařízení by mohlo být obcházeno tak, že by udělení výlučných soutěž omezujících licencí bylo vydáváno za prodej, mělo by se toto nařízení vztahovat na dohody, týkající se původu a získání patentů nebo know-how, pokud riziko spojené s jejich využitím zůstává u prodejce. Toto by se mělo vztahovat rovněž na licenční dohody, ve kterých poskytovatel licence není držitelem patentu nebo know-how, ale je pouze držitelem oprávněn k poskytnutí licence (jako v případě sublicencí), a na licenční smlouvy, ve kterých práva nebo povinnosti smluvních stran přejímají s nimi spojené podniky (článek 6);
10. Výlučné licenční dohody, tj. dohody, ve kterých se poskytovatel licence zavazuje nevyužívat licenční technologii na licenčním území on sám a na tuto technologii neposkytovat další licenci pro toto území, nemusejí být samy o sobě neslučitelné s čl. 85 odst.1, pokud se týkají zavedení a ochrany nové technologie na licenčním území z důvodu velikosti provedeného průzkumu, zintenzívnění soutěže, zejména mezi značkami, a konkurenceschopnosti dotyčných podniků vyplývající z rozšíření a inovací v rámci Společenství. Pokud smlouvy tohoto druhu spadají za jiných okolností pod ustanovení čl. 85 odst. 1, je vhodné je zahrnout do článku 1, aby mohly požívat výhod této výjimky;
11. Vynětím poskytovatele licence a nabyvatele licence ze zákazů vývozu není dotčen vývoj judikatury Soudního dvora, pokud jde o dohody, zejména s ohledem na články 30 až 36 a čl. 85 odst. 1. Toto platí zejména v případě, pokud je nabyvateli licence zakázán prodej licenčního výrobku na územích, poskytnutých jiným nabyvatelům licence (pasivní soutěž);
12. Závazky uvedené v článku 1 obecně přispívají ke zlepšení výroby zboží a podpoře technického pokroku. Majitelé patentu a know-how jsou pak ochotnější poskytovat licence a nabyvatelé licencí pak mají větší zájem o investice do výroby, užívání a uvádění na trh nového výrobku nebo nového výrobního postupu. Toto nařízení může tyto závazky připustit, pokud jde o území, na kterém je předmět licence chráněn patentem, a to po dobu, po kterou je tato územní ochrana platná;

13. Protože je obtížné určit dobu, kdy know-how přestává být tajným; je vhodné, pokud jde o území, na nichž je předmětem licenční technologie pouze know-how, omezit takové závazky určitým počtem let. Aby byla navíc poskytnuta dostatečná doba ochrany, je vhodné, aby tato doba začínala dnem, kdy nabyvatel licence uvede licenční výrobek poprvé ve Společenství na trh;
14. Výjimka podle čl. 85 odst. 3 stanoví delší územní ochranu u dohod o licencích na know-how, zejména za účelem ochrany nákladných a riskantních investic, nebo pokud smluvní strany nebyly v době udělení licence vzájemnýmisoutěžiteli, může být udělena pouze individuálním rozhodnutím. Na druhé straně mohou smluvní strany prodloužit trvání svých dohod za účelem využití všech zlepšení a zaplacení dodatečných licenčních poplatků. V takových případech však může být povolena delší doba územní ochrany až v den, kdy byla na tajná zlepšení udělena ve Společenství licence, a to individuálním rozhodnutím. Pokud je výsledkem snahy po zlepšení inovace, která je odlišná od licenční technologie, mohou smluvní strany uzavřít novou dohodu, která požívá výhodu vynětí podle tohoto nařízení;
15. Mělo by také být stanoveno, aby byl nabyvatel licence zbaven závazku neuvádět výrobek na trh na území jiných nabyvatelů licence; povolená doba pro takový závazek (který by zakazoval nejen aktivní, ale i pasivní soutěž) by však měla být omezena na několik let ode dne, kdy nabyvatel licence poprvé uvedl licenční výrobek ve Společenství na trh bez ohledu na to, zda na smluvním území obsahuje licenční technologie know-how, patenty, nebo obojí;
16. Výjimka z územní ochrany by se měla vztahovat na celou dobu trvání takto povolených období tak dlouho, dokud patenty zůstávají v platnosti nebo know-how zůstává tajné a podstatné. Smluvní strany smíšené patentové licenční smlouvy a dohody o licencích na know-how musí být schopny využít na určitém území tu ochrannou lhůtu platnou pro patent nebo know-how, která je delší;
17. Závazky uvedené v článku 1 splňují také obecně podmínky pro použití čl. 85 odst. 3. Spotřebitelům se zpravidla budou přiměřeně podílet na výhodách plynoucích ze zlepšených dodávek zboží na trh. K dosažení tohoto účinku je správné vyloučit z použití článku 1 případy, kdy se smluvní strany dohodnou nevyhovět poptávce uživatelů nebo dalších prodejců na svém území, kteří by prodávali za účelem vývozu, nebo podniknou jiná opatření k zabránění paralelních dovozů. Výše uvedené závazky tak pouze ukládají omezení, potřebná k dosažení jejich cílů;
18. Je žádoucí uvést v tomto nařízení seznam závazků, které se běžně vyskytují v licenčních smlouvách, ale soutěž zpravidla neomezují a stanovit, že v případě zvláštních hospodářských nebo právních okolností spadají i tyto závazky pod čl. 85 odst. 1, aby se výjimka vztahovala i na ně. Tento seznam uvedený v článku 2 není vyčerpávající;
19. Toto nařízení musí rovněž stanovit, jaká omezení či ustanovení nesmí licenční smlouvy obsahovat, mají-li požívat výhod blokových výjimek. Omezení uvedená v článku 3 mohou spadat pod zákaz podle čl. 85 odst. 1,

ale v tomto případě nelze obecně předpokládat, že ačkoliv se týkají převodu technologie, povedou ke kladným účinkům požadovaným v čl. 85 odst. 3, což je podmínkou pro udělení blokové výjimky. Taková omezení mohou být prohlášena za vyňatá pouze individuálním rozhodnutím, při čemž se musí vzít v úvahu postavení dotyčných podniků na trhu a stupeň spojení na relevantním trhu;

20. Závazek nabyvatele licence nepoužívat licenční technologii po skončení smlouvy (čl. 2 odst. 1 bod 3) a zpřístupnit zlepšení poskytovateli licence (čl. 2 odst. 1 bod 4) obecně soutěž neomezuje. Zákaz používání po skončení dohody je považován za normální součást licenčních podmínek, neboť jinak by byl poskytovatel licence nucen přenechat své patenty nebo know-how na neomezenou dobu. Závazek nabyvatele licence udělit zpětně poskytovateli licence licenci na zlepšení know-how nebo patentů obecně soutěž neomezuje, pokud je nabyvatel licence ze smlouvy oprávněn podílet se na budoucích poznatcích a vynálezech poskytovatele licence. Omezující účinek na soutěž však naproti tomu má smluvní povinnost nabyvatele licence převádět na poskytovatele licence práva na zlepšení původní licenční technologie, provedená jím samým (čl. 3 odst. 6);
21. Seznam doložek, které nebrání výjimce, zahrnuje i závazek nabyvatele licence platit licenční poplatky až do skončení licenční smlouvy bez ohledu na to, zda se know-how stalo obecně známým činností třetí strany nebo nabyvatele samého (čl. 2 odst. 1 bod 7). K usnadnění placení licenčních poplatků, musí být navíc ponecháno smluvním stranám na vůli rozdělit placení licenčních poplatků za licenční technologii na dobu přesahující platnost licencí na patenty, zejména stanovením nižších sazeb. Smluvní strany zpravidla nepotřebují být chráněny proti předvídatelným finančním důsledkům smlouvy, kterou dobrovolně uzavřely a mělo by jim tedy být ponecháno na vůli, aby si samy určily vhodný způsob financování převodu technologie, jakož i způsob společné účasti na rizicích, která z převodu vyplývají. Stanovení sazby licenčních poplatků tak, aby se dosáhlo některého z omezení uvedených v článku 3, má však za následek, že se výjimka na tuto dohodu nevztahuje;
22. Závazek nabyvatele licence omezit využívání licenční technologie na jeden nebo více technických oborů použití („obory použití“) nebo na jeden nebo více trhů výrobku, rovněž nespadá pod čl. 85 odst. 1, neboť poskytovatel licence je oprávněn převést technologii jen pro omezený účel (čl. 2 odst. 1 bod 8);
23. Doložky, kterými si smluvní strany rozdělí zákazníky v tomtéž technologickém oboru použití nebo na tomtéž trhu výrobku, buď zákazem dodávat určitým kategoriím zákazníků nebo uložením závazku se stejným účinkem, by rovněž způsobilo, že na licenční smlouvu by se bloková výjimka nevztahovala, pokud jsou smluvní strany ve vztahu k licenčnímu výrobku soutěžiteli (čl. 3 odst. 4). Taková omezení mezi podniky, které nejsou vzájemnými soutěžiteli, podléhají oponentnímu řízení. Článek 3 se nevztahuje na případy, kdy je licence na patent nebo know-how udělena, aby byl jednomu zákazníkovi poskytnut druhý zdroj dodávek. V takovém případě je zákaz uložený druhému nabyvateli licence dodávat jiným osobám než

dotyčnému zákazníkovi nezbytnou podmínkou pro udělení druhé licence, neboť účelem této dohody není vytvoření nezávislého dodavatele na trhu. Totéž se vztahuje na omezení množství, které může nabyvatel licence dotyčnému zákazníkovi dodávat (čl. 2 odst. 1 bod 13);

24. Kromě již zmíněných doložek obsahuje seznam omezení neslučitelných s blokovou výjimkou a rovněž omezení týkajících se prodejních cen licenčního výrobku nebo množství, které se ho má vyrobit nebo prodat, protože vážně omezují nabyvatele licence v rozsahu využití licenční technologie a protože množstevní omezení mohou mít tentýž účinek jako zákaz vývozu (čl. 3 body 1 a 5). Toto se nevztahuje na případy, kdy licence je poskytnuta pro využití technologie v určitých výrobních zařízeních a kdy je nabyvateli licence předána jak speciální technologie ke zřízení, provozu a údržbě těchto zařízení, tak i souhlas ke zvýšení kapacity zařízení nebo ke zřízení dalších zařízení pro vlastní použití za normálních obchodních podmínek. Na druhé straně však může být nabyvateli licence právoplatně bráněno ve využívání předané technologie ke zřízení zařízení pro třetí osoby, protože účelem licenční smlouvy není dovolit nabyvateli licence umožnit jiným výrobcům přístup k technologii poskytovatele licence, pokud je tato technologie tajná nebo pokud je patentově chráněna (čl. 2 odst. 1 bod 12);
25. Dohody na které se bez dalšího nevztahuje bloková výjimka, protože obsahují ustanovení, která nejsou tímto nařízením výslovně vyňata a nejsou výslovně vyňata z výjimky, včetně těch, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 2, mohou však být za určitých okolností uznány způsobilými pro přiznání blokové výjimky. Na základě informací, které jsou podniky povinny podle nařízení Komise (ES) č. 3385/94⁸ poskytnout, může Komise rychle zjistit, zda se jedná o tento případ. Komise může podniky zprostit povinnosti podávat zprávy na formuláři A/B, pokud je nepokládá za nezbytné. Komise se obecně spokojí se sdělením znění licenční smlouvy a odhadem struktury trhu na základě údajů, které jsou k dispozici, a podílu nabyvatele licence na trhu. Takové dohody by proto měly být považovány za dohody, na které se vztahuje výjimka podle tohoto nařízení, pokud jsou oznámeny Komisi a Komise proti udělení výjimky nevznesla v určené době námitky;
26. Pokud mají dohody vyňaté tímto nařízením účinek neslučitelný s čl. 85 odst. 3, může Komise blokovou výjimku odejmout, zejména pokud licenční výrobek není na licenčním území vystaven skutečné soutěži (článek 7). Tak by tomu mohlo být také v případě, kdy nabyvatel licence má na daném trhu silné postavení. Při hodnocení podmínek soutěže věnuje Komise zvláštní pozornost případům, kdy se nabyvatel licence podílí více než 40 % na celém trhu licenčního výrobku a dalších výrobků či služeb, které zákazníci považují na základě jejich vlastností, cen a zamýšleného použití, za vzájemně zaměnitelné s licenčním výrobkem nebo jím nahraditelné;
27. Dohody, které splňují podmínky článků 1 a 2 a jejichž účelem není omezení soutěže a které ani nemohou žádným jiným způsobem takové omezení způsobit, nemusí být oznamovány. Podniky však stále mají právo požádat

⁸ Úř. věst. č. L 377, 31. 12. 1994, s. 28.

v jednotlivých případech o negativní atest nebo o výjimku podle čl. 85 odst. 3 podle nařízení Rady č. 17⁹, naposledy pozměněného Aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska. Mohou zejména oznamovat smlouvy, zavazující poskytovatele licence neudělovat licence pro území, kde podíl nabyvatele licence na trhu přesahuje, nebo pravděpodobně přesáhne 40 %,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Podle čl. 85 odst. 3 Smlouvy a podle níže uvedených podmínek se prohlašuje, že čl. 85 odst. 1 Smlouvy se nevztahuje na čisté patentové licenční smlouvy a na dohody o licencích na know-how a na smíšené dohody o licencích na know-how a patentové licenci, včetně těch dohod, které obsahují vedlejší ustanovení týkající se práv duševního vlastnictví jiných než patentů, jejichž smluvními stranami jsou pouze dva podniky a které obsahují jeden nebo více následujících závazků:

1. závazek poskytovatele licence neudělovat licenci na využívání licenční technologie na licenčním území jiným podnikům,
2. závazek poskytovatele licence sám nevyužívat licenční technologii na daném území,
3. závazek nabyvatele licence nevyužívat licenční technologii na území poskytovatele licence v rámci společného trhu,
4. závazek nabyvatele licence nevyrábět nebo neužívat licenční výrobek nebo nepoužívat licenční postup na území společného trhu nebo než byly uděleny licence jiným nabyvatelům,
5. závazek nabyvatele licence neprovádět aktivní činnost za účelem uvedení licenčního výrobku na trh územích společného trhu, která jsou vyhrazena jiným nabyvatelům licence, a zejména neprovádět reklamu zaměřenou na tato území, ani tam nezřizovat pobočku ani neprovozovat distribuční sklad,
6. závazek nabyvatele licence neuvádět licenční výrobek na trh na území společného trhu, která jsou licenčně vyhrazena jiným nabyvatelům v reakci na nevyžádanou objednávku,
7. závazek nabyvatele licence používat po dobu trvání licenční smlouvy pouze ochrannou známku poskytovatele licence nebo svoje vlastní rozlišení licenčního výrobku, pokud nabyvateli licence není bráněno, aby se označil jako výrobce licenčních výrobků,
8. závazek nabyvatele licence omezit svou výrobu licenčních výrobků na množství, které vyžaduje při výrobě svých vlastních výrobků a prodávat licenční výrobek pouze jako nedílnou součást nebo náhradní díl svých vlastních výrobků nebo jinak v souvislosti s prodejem svých vlastních

⁹ Úř. věst. č. 13, 21. 2. 1962, s. 204/62.

výrobků, za předpokladu že toto množství má nabyvatel licence možnost sám určit.

2. Pokud je smlouvou čistá patentová licenční smlouva, výjimka ze závazků uvedených v odstavci 1 je přiznána pouze v míře, v jaké je licenční výrobek na územích nabyvatele licence (body 1, 2, 7, a 8), poskytovatele licence (bod 3), a jiných nabyvatelů licence (body 4 a 5), chráněn paralelními patenty a to po dobu trvání této ochrany. Výjimka ze závazků uvedených v odst. 1 bodu 6 se uděluje pouze na dobu nepřesahující pět let ode dne, kdy byl tento výrobek jedním z nabyvatelů licence poprvé uveden na trh v rámci společného trhu a to pouze v míře, v jaké je tento výrobek chráněn paralelními patenty a po dobu trvání této ochrany.

3. U čistých dohod o licencích na know-how nesmí doba, na kterou se uděluje výjimka z povinností uvedených v odst. 1 bodech 1 až 5 přesáhnout deset let ode dne, kdy byl licenční výrobek jedním z nabyvatelů poprvé uveden na trh v rámci společného trhu.

Výjimky ze závazků uvedených v odstavci 1 bodu 6 se uděluje na dobu nepřesahující pět let ode dne, kdy byl licenční výrobek jedním z nabyvatelů licence poprvé uveden na trh v rámci společného trhu.

Závazkům uvedené v odst. 1 bodech 7 a 8 se přiznává výjimka po dobu trvání smlouvy, pokud know-how zůstává tajné a podstatné.

Výjimka podle odstavce 1 se uplatní pouze tehdy, pokud smluvní strany vhodným způsobem identifikovaly původní know-how a všechna jeho následná zlepšení, která jsou na základě podmínek smlouvy a za účelem jejího plnění jedné straně zpřístupněna a druhé straně sdělena, a to pouze, pokud know-how zůstává tajné a podstatné.

4. U smíšených dohod o licencích na know-how a patentové licenci se výjimka ze závazků uvedených v odst. 1 bodech 1 až 5 použije v členských státech, ve kterých je licenční technologie chráněna nezbytnými patenty, a to po dobu, po kterou je v těchto členských státech licenční výrobek chráněn, pokud tato ochrana trvá déle než doba uvedená v odstavci 3.

Trvání výjimky uvedené v odst. 1 bodu 6 nesmí přesáhnout dobu pěti let uvedenou v odstavcích 2 a 3.

U takových dohod však může být výjimka podle odstavce 1 přiznána pouze na dobu platnosti patentu, anebo pokud je know-how identifikované a pokud zůstává tajné a podstatné, podle toho, která doba je delší ;

5. Výjimka uvedená v odstavci 1 se použije také v případech, kdy se smluvní strany ve zvláštní smlouvě zaváží převzít závazky typu uvedeného v tomto odstavci, ale v omezenějším rozsahu, než je tímto odstavcem dovoleno.

Článek 2

1. Článek 1 platí bez ohledu na přítomnost kterékoliv z těchto doložek, které zpravidla soutěž neomezují:

1. závazek nabyvatele licence nevyzradit know-how sdělené poskytovatelem; nabyvateli může být uloženo dodržovat tento závazek i po skončení platnosti dohody,
2. závazek nabyvatele licence neposkytovat sublicence a nepostupovat licenci dále,
3. závazek nabyvatele licence nevyužívat know-how nebo patenty po skončení platnosti dohody, pokud je know-how stále tajné nebo patenty stále platné,
4. závazek nabyvatele licence poskytnout na jím provedená zlepšení nebo jeho nová použití licenční technologie poskytovateli licenci za předpokladu, že:
 - taková licence v případě oddělitelných zlepšení není výlučná, takže nabyvatel licence může vlastní zlepšení volně využívat nebo je formou licence postupovat třetím stranám, pokud tím není vyraženo poskytovatelem předané know-how, které zůstává tajné,
 - se poskytovatel licence zaváže poskytnout nabyvateli výlučnou nebo nevýlučnou licenci na svá vlastní zlepšení;
5. závazek nabyvatele licence zachovávat minimální požadavky na kvalitu, včetně technických specifikací licenčního výrobku nebo odebírat zboží či služby od poskytovatele licence nebo od podniku určeného poskytovatelem, pokud požadavky na kvalitu, výrobky nebo služby jsou potřebné pro:
 - a) technicky vyhovující využití licenční technologie, nebo
 - b) zabezpečení toho, že výrobek nabyvatele licence odpovídá požadavkům na minimální kvalitu, platným pro poskytovatele i nabyvatele licence,a dovolit poskytovateli licence, aby prováděl příslušnou kontrolu;
6. závazky:
 - a) informovat poskytovatele licence o zneužití know-how nebo o porušení licenčního patentu, nebo
 - b) podávat žalobu proti takovému zneužití nebo porušení, nebo poskytovateli licence při podaných žalobách pomáhat,
7. závazek nabyvatele licence pokračovat v placení licenčních poplatků:
 - a) v případě, že se know-how stane veřejně známým jinak než jednáním poskytovatele až do konce smlouvy, a to v částkách, lhůtách a způsobem mezi stranami svobodně určeným; aniž je dotčen nárok poskytovatele licence na odškodnění při zveřejnění know-how v důsledku porušení smlouvy nabyvatelem,
 - b) po dobu přesahující trvání licenčních patentů, aby se placení usnadnilo;

8. závazek nabyvatele omezit využívání licenční technologie na jednu nebo více technických oborů použití v rámci postoupené technologie nebo na jeden nebo více trhů výrobků;
 9. závazek nabyvatele licence platit minimální licenční poplatky nebo vyrábět minimální množství licenčního výrobku nebo provádět minimální počet operací využívajících licenční technologii,
 10. závazek poskytovatele licence poskytnout nabyvateli výhodnější podmínky, které poskytovatel licence po uzavření smlouvy poskytne jinému podniku,
 11. závazek nabyvatele licence označovat licenční výrobek jménem poskytovatele licence nebo číslem licenčního patentu,
 12. závazek nabyvatele licence nepoužívat technologii poskytovatele licence k výstavbě zařízení pro třetí strany; tím však není dotčeno právo nabyvatele licence zvýšit kapacitu svého zařízení nebo zřízovat další zařízení pro své vlastní využívání za obvyklých obchodních podmínek, včetně placení dalších licenčních poplatků,
 13. závazek nabyvatele licence dodávat určitému zákazníkovi pouze omezené množství licenčního výrobku, pokud byla licence udělena proto, aby měl zákazník na smluvním území druhý zdroj dodávek; toto ustanovení se použije také v případě, že zákazníkem je sám nabyvatel a že licence, která byla poskytnuta ke zřízení druhého zdroje dodávek stanoví, že zákazník má licenční výrobky vyrábět sám, nebo že jejich výrobu zadá subdodavateli,
 14. výhrada poskytovatele licence uplaňovat práva z patentu, aby zabránil nabyvateli licence ve využívání technologie mimo smluvní území,
 15. výhrada poskytovatele licence ukončit předčasně smlouvu v případě, že nabyvatel napadne tajný nebo podstatný ráz know-how nebo zpochybní platnost licenčního patentu na společném trhu, který patří poskytovateli licence nebo podniku s ním spojeného,
 16. výhrada poskytovatele licence ukončit patentovou licenční smlouvu v případě, že nabyvatel licence tvrdí, že tento patent není nezbytný,
 17. závazek nabyvatele licence snažit se ze všech sil vyrábět licenční výrobek co nejlépe a uvádět jej na trh,
 18. výhrada poskytovatele licence zrušit nabyvateli udělenou výlučnost a přestat s poskytováním zlepšení, pokud se nabyvatel stane v rámci společném trhu soutěžitelem poskytovateli licence, podnikům s poskytovatelem spojeným, nebo jiným podnikům, zabývajícím se výzkumem, vývojem, výrobou a distribucí konkurenčních výrobků, jakož i vyžadovat od nabyvatele licence aby prokázal, že know-how není používáno pro výrobu výrobků či při poskytování služeb jiných než těch, pro něž bylo poskytnuto.
2. V případě, že ustanovení odstavce 1 spadají v důsledku zvláštních okolností pod čl. 85 odst. 1, budou rovněž vyňaty i když neobsahují žádnou z povinností vyňatých článkem 1.

3. Výjimka uvedená v odst. 2 se použije i tehdy, pokud smlouva obsahuje doložky typu uvedeného v odstavci 1, ale v omezenějším rozsahu, než tento odstavec dovoluje.

Článek 3

Ustanovení článku 1 a čl. 2 odst. 2 se nepoužijí, pokud:

1. je jedna smluvní strana omezována při určování cen, součástí cen nebo slev licenčního výrobku,
2. je jedna smluvní strana omezena v soutěži tak, že nesmí v rámci společném trhu soutěžit s druhou smluvní stranou, podniky spojenými s druhou smluvní stranou, jakož i jinými podniky v oblasti výzkumu a vývoje, výroby, užití nebo distribuce konkurenčního výrobku, aniž jsou tím dotčena ustanovení čl. 2 odst. 1, bodů 17 a 18,
3. jedna nebo obě smluvní strany jsou bez jakéhokoliv objektivně oprávněného důvodu zavázány, aby:
 - a) odmítly objednávky uživatelů nebo dalších prodejců na svém území, kteří by prodávali výrobky na jiných územích společného trhu,
 - b) ztěžovaly uživatelům či dalším prodejcům získávání výrobků od jiných dalších prodejců v rámci společném trhu a zejména uplatňovaly práva duševního vlastnictví nebo činily opatření, aby bylo uživatelům a dalším prodejcům zabráněno, aby získali zvenčí nebo uvedli na trh výrobky, které byly zákonně uvedeny na trh v rámci společného trhu poskytovatelem licence nebo s jeho svolením,nebo tak činí v důsledku jednání ve vzájemné shodě,
4. smluvní strany již byly před udělením licence soutěžiteli, pokud jde o výrobu, a jedné z nich není dovoleno používat v rámci téhož technického oboru použití nebo na tomtéž trhu výrobku, pokud se týká zákazníků, které obsluhuje, zejména dodávat určité skupině uživatelů, používat určité formy distribuce nebo s cílem rozdělit si zákazníky používat určité balení výrobků s výjimkou případů uvedených v čl. 1 odst. 1 bodu 7 a v čl. 2 odst. 1 bodu 13,
5. množství licenčních výrobků, které smí jedna ze smluvních stran vyrábět nebo prodávat nebo počet operací využívajících licenční technologii podléhají omezení s výjimkou případů uvedených v čl. 1 odst. 8 a v čl. 2 odst. 1 bodu 13,
6. nabyvatel licence je povinen postoupit poskytovateli zcela nebo částečně práva na zlepšení nebo nové využití licenční technologie.
7. poskytovatel licence je povinen po dobu, která je delší než doba uvedená v čl. 1 odst. 2 a 3, nepostupovat jiným podnikům licenci k užívání předané technologie na území stanoveném smlouvou, nebo jedna smluvní strana je

povinna po dobu, která je delší než doba uvedená v čl. 1 odst. 2 a 3 nebo v čl. 1 odst. 4, nevyužívat licenční technologii na území druhé smluvní strany nebo jiných nabyvatelů licence a to i tehdy, je-li tak stanoveno ve zvláštní smlouvě nebo automatickým prodloužením původní doby trvání smlouvy zahrnutím nových zlepšení.

Článek 4

1. Výjimka uvedená v člancích 1 a 2 se vztahuje také na smlouvy, které obsahují ustanovení omezující soutěž, na která se tyto články nevztahují a která nespádají pod článek 3, za podmínky, že dané smlouvy jsou v souladu s ustanoveními článků 1, 2 a 3 nařízení Komise (ES) č. 3385/94 oznámeny Komisi a že Komise proti takové výjimce ve lhůtě čtyř měsíců nevznesla námitky.
2. Odstavec 1 se použije zejména, pokud:
 - a) nabyvatel licence je povinen v době uzavření smlouvy přijmout požadavky na jakost nebo další licence nebo odebírat zboží či přijímat služby, které nejsou nezbytné k technicky uspokojivému využití licenční technologie nebo k zajištění takové kvality nabyvatelem vyráběného výrobku, která je v souladu s normami kvality dodržovanými poskytovatelem licence a jinými nabyvateli,
 - b) nabyvateli licence je zakázáno napadat tajný nebo podstatný ráz know-how nebo zpochybňovat na území společného trhu platnost patentů, které patří poskytovateli licence nebo s ním spojeným podnikům.
3. Lhůta čtyř měsíců uvedená v odstavci 1 začíná dnem, kdy oznámení nabývá účinku podle článku 4 nařízení (ES) č. 3385/94.
4. Výhody plynoucí z odstavců 1 a 2 mohou být uplatňovány u smluv, oznámených před vstupem tohoto nařízení v platnost podáním sdělení Komisi, které se výslovně dovolává tohoto článku a oznámení. Odstavec 3 se použije přiměřeně.
5. Komise může proti výjimce ve lhůtě čtyř měsíců vznést námitky. Vznesla proti výjimce námitky, pokud obdrží žádost, aby tak učinila, od členského státu do dvou měsíců od doručení oznámení uvedeného v odstavci 1 nebo sdělení uvedeného v odstavci 4. Tato žádost musí být opodstatněná po uvážení soutěžních pravidel Smlouvy.
6. Komise může kdykoliv odvolat své námitky proti výjimce. Pokud však byly námitky vzneseny na žádost některého členského státu a tato žádost nadále platí, mohou být odvolány pouze po konzultaci s Poradním výborem pro restriktivní praktiky a dominantní postavení.
7. Pokud jsou námitky odvolány proto, že dotyčné podniky prokázaly, že podmínky čl. 85 odst. 3 jsou splněny, výjimka platí ode dne oznámení.
8. Pokud jsou námitky odvolány, protože dotyčné podniky pozměnily smlouvu tak, že jsou splněny podmínky čl. 85 odst. 3, výjimka platí ode dne, kdy změny nabudou účinku.

9. Pokud Komise vznesla námitky proti výjimce a námitky nejsou odvolány, účinky oznámení se řídí ustanoveními nařízení č. 17.

Článek 5

1. Toto nařízení se nevztahuje na:
 1. smlouvy, uzavřené mezi členy patentového sdružení nebo know-how sdružení, které se týkají technologie sdružení,
 2. licenční smlouvy uzavřené mezi soutěžícími podniky, které mají podíl na společném podniku nebo mezi jedním z nich a společným podnikem, pokud se licenční smlouvy týkají činnosti společného podniku,
 3. smlouvy, ve kterých jedna smluvní strana poskytuje druhé straně licenci na patent a/nebo know-how a výměnou za to jí druhá strana poskytuje, byť i na základě zvláštní smlouvy nebo prostřednictvím spojených podniků licenci na patent, ochrannou známku, know how nebo právo výhradního prodeje, pokud jsou smluvní strany ve vztahu k výrobkům, na které se vztahuje smlouva, soutěžiteli,
 4. licenční smlouvy obsahující ustanovení týkající se práv duševního vlastnictví nebo patentů, pokud se nejedná o vedlejší ustanovení,
 5. smlouvy, uzavřené pouze za účelem prodeje.
2. Toto nařízení se však vztahuje na:
 1. smlouvy, na které se vztahuje odst. 1 bod 2, podle kterých poskytuje mateřský podnik společnému podniku licenci na patent nebo know-how za předpokladu, že licenční výrobky a ostatní zboží a služby zúčastněných podniků, které uživatelé považují vzhledem k jejich povaze, ceně a zamýšlenému použití za vzájemně zaměnitelné nebo nahraditelné, představují:
 - v případě licence poskytnuté pouze pro výrobu nejvýše 20 %, a
 - v případě licence poskytnuté pro výrobu a distribuci nejvýše 10 % trhu licenčního výrobku a všeho vzájemně zaměnitelného nebo nahraditelného zboží a služeb;
 2. smlouvy, na které se vztahuje odst. 1 bod 1 a na vzájemné licence ve smyslu odst. 1 bodu 3, za předpokladu, že smluvní strany nepodléhají v rámci společného trhu žádným územním omezením týkajícím se výroby, užívání, či uvedení licenčních výrobků na trh nebo užívání licenčních technologií nebo technologií sdružení.
 3. Toto nařízení se nadále vztahuje na případy, pokud omezení podílů na trhu uvedené v odst. 2 bodu 1 nejsou po dva po sobě jdoucí účetní roky překročena o více

než 10 %; pokud je toto omezení překročeno, vztahuje se toto nařízení na tyto případy ještě po dobu šesti měsíců od konce roku, ve kterém k překročení došlo.

Článek 6

Toto nařízení se vztahuje také na:

1. smlouvy, pokud poskytovatel není držitelem know-how nebo patentu, ale je zmocněn držitelem know-how nebo patentu k poskytnutí licence;
2. postoupení know-how, patentů nebo obojího, pokud rizika spojená s využíváním zůstávají na postupiteli, zejména tehdy, závisí-li splatná částka za postoupení na obratu nabyvatele při výrobě výrobku při níž se know-how nebo patenty využívají nebo na množství vyrobených výrobků, či na počtu operací provedených při užívání know-how nebo patentů;
3. licenční smlouvy, v nichž práva a závazky poskytovatele nebo nabyvatele licence převezmou podniky s nimi spojené.

Článek 7

Komise může odejmout výhody tohoto nařízení podle článku 7 nařízení č. 19/65/EHS, pokud v konkrétním případě zjistí, že smlouva, vyňatá tímto nařízením má přesto určité účinky, které jsou neslučitelné s čl. 85 odst. 3 Smlouvy, a zejména, pokud:

1. účelem smlouvy je zabránit, aby byl licenční výrobek vystaven účinné soutěži na smluvním území se stejným zbožím nebo službami, či se zbožím nebo službami, které považují uživatelé vzhledem k jejich povaze, ceně a zamýšlenému použití za vzájemně zaměnitelné nebo nahraditelné, k čemuž může dojít zejména tehdy, pokud podíl nabyvatele licence na trhu přesahuje 40 %,
2. aniž je dotčen čl. 1 odst. 1 bod 6, odmítne nabyvatel licence bez jakéhokoliv objektivně oprávněného důvodu vyhovět nevyžádané poptávce uživatelů nebo dalších prodejců na území jiných nabyvatelů licence,
3. smluvní strany:
 - a) bez jakéhokoliv objektivně oprávněného důvodu odmítají vyhovět poptávce uživatelů nebo dalších prodejců na svém území, kteří by uváděli výrobky na trh na jiných územích společného trhu, nebo
 - b) ztěžují uživatelům nebo dalším prodejcům v získání výrobku od jiných prodejců v rámci společného trhu, a zejména, pokud uplatňují práva duševního vlastnictví nebo činí opatření, aby zabránily uživatelům nebo dalším prodejcům v tom, aby získali zvenčí nebo uvedli na trh uvnitř smluvního území výrobky, které byly zákonně uvedeny na trh v rámci společného trhu poskytovatelem licence nebo s jeho svolením,

4. smluvní strany byly v době udělení licence soutěžiteli ve výrobě a závazek nabyvatele licence vyrábět minimální množství nebo povinnost využívat licenční technologie podle svých nejlepších sil, jak to stanoví čl. 2 odst 1 body 9 a 17, brání nabyvateli licence v užívání konkurenční technologie.

Článek 8

1. Pro účely tohoto nařízení:
 - a) přihlášky k patentům,
 - b) užité vzory,
 - c) přihlášky k zápisu užitečných vzorů,
 - d) topografie polovodičových výrobků,
 - e) *certificats d'utilité* a *certificats d'addition* podle francouzského práva,
 - f) přihlášky k *certificats d'utilité* a *certificats d'addition* podle francouzského práva,
 - g) doplňková ochranná osvědčení pro léčiva nebo jiné výrobky, u kterých mohou být taková osvědčení požadována,
 - h) osvědčení šlechtitelů rostlin.

se považují za patenty.

2. Toto nařízení se vztahuje také na smlouvy, které se týkají využívání vynálezu, pokud je přihláška k vynálezu ve smyslu odstavce 1 pro licenční území podána po dni uzavření smlouvy, ale ve lhůtách stanovených pro její podání vnitrostátními právními předpisy nebo mezinárodními smlouvami.

3. Toto nařízení se navíc vztahuje na čisté patentové licenční smlouvy nebo čisté dohody o licencích na know-how nebo na smíšené smlouvy, jejichž původní doba trvání se bez dalšího prodlužuje zahrnutím jakýchkoliv poskytovatelem licence sdělených zlepšení ať patentovaných či nikoliv, pokud je nabyvatel licence oprávněn tato vylepšení odmítnout nebo je každá ze smluvních stran oprávněna ukončit smlouvu při uplynutí původní doby jejího trvání, a nejméně každé tři roky poté.

Článek 9

1. Informace získané na základě článku 4 smějí být používány pouze pro účely tohoto nařízení.
2. Komise a orgány členských států, jejich úředníci a jiní zaměstnanci nesmějí vyzradit informace získané na základě tohoto nařízení, které spadají do povinnosti profesního tajemství.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebrání zveřejnění všeobecných informací nebo přehledů, které neobsahují informace týkající se konkrétních podniků nebo sdružení podniků.

Článek 10

Pro účely tohoto nařízení se výrazem:

1. „know-how“ rozumí soubor technických informací, které jsou tajné, významné a vhodnou formou identifikované,
2. „tajný“ rozumí, že know-how jako celek nebo v přesném uspořádání jednotlivých částí není všeobecně známé nebo snadno přístupné, takže část jeho hodnoty spočívá v náskoku, který nabyvatel získá, je-li mu sděleno; nerozumí se tím ale užší smysl slova, že jednotlivé část know-how by měly být zcela neznámé nebo nedosažitelné mimo podnik poskytovatele licence,
3. „podstatný“ rozumí, že know-how obsahuje informace, které musí být užitečné, tj. že od nich v době uzavření smlouvy lze očekávat, že zlepší konkurenceschopnost nabyvatele licence, například tím, že mu umožní vstup na nový trh nebo poskytne výhody v soutěži s ostatními výrobci či poskytovateli služeb, kteří nemají přístup ke sdělenému tajnému know-how nebo jinému srovnatelně tajnému know-how,
4. „identifikovaný“ rozumí, že know-how je popsáno nebo zaznamenáno tak, aby bylo možné ověřit, že splňuje požadavky tajnosti a podstatnosti a zajišťuje, že nabyvatel licence není nad míru omezován ve svém využívání své vlastní technologie. Identifikovanost know-how může být stanovena buď v licenční smlouvě nebo ve zvláštním dokumentu, nebo zaznamenáno jiným vhodným způsobem, nejpozději však při převodu know-how nebo krátce po něm za předpokladu, že zvláštní dokument nebo jiný záznam je k dispozici, je-li to třeba,
5. „nezbytnými patenty“ rozumí, že patentová licence je k využívání licenční technologie nezbytná, a kdy bez takové licence by nebyla její realizace možná vůbec, nebo jen v omezené míře nebo dosažitelná pouze za obtížných a nákladných podmínek. Takové patenty musí být proto v technickém, právním nebo hospodářském zájmu nabyvatele licence,
6. „licenční smlouvou“ rozumí čistá patentová licenční smlouva a čistá dohoda o licencích na know-how, jakož i smíšená dohoda o licencích na know-how a patentové licenci,
7. „licenční technologií“ rozumí původní výrobní know-how, nebo potřebný výrobek a patenty na výrobní postupy nebo obojí existující v době, kdy byla uzavřena první licenční smlouva a provedena následná zlepšení know-how nebo patentů, bez ohledu na to, zda a v jaké míře jsou smluvními stranami nebo jinými nabyvateli licence využívány,
8. „licenčními výrobky“ rozumí zboží nebo služby, jejichž výroba nebo poskytování vyžaduje použití licenční technologie,

9. „podílem nabyvatele licence na trhu“ rozumí poměrná část, kterou na celém trhu licenčních výrobků a všech ostatních, s licenčním výrobkem vzájemně zaměnitelných nebo nahraditelných druhů zboží a služeb představují licenční, nabyvatelem licence dodávané výrobky a jiné zboží nebo nabyvatelem poskytované služby, které uživatelé považují, z hlediska jejich povahy, cen a zamýšleného použití za s licenčním výrobkem vzájemně zaměnitelné nebo nahraditelné v rámci společného trhu nebo jeho podstatné části,
10. „využitím“ rozumí jakékoliv užívání licenční technologie, zejména ve výrobě, v aktivním či pasivním prodeji na daném území, i když není spojeno s výrobou na tomto území nebo leasingem licenčního výrobku,
11. „smluvním územím“ rozumí území, zahrnující celý společný trh nebo alespoň jeho část, kde je nabyvatel licence oprávněn licenční technologií využívat,
12. „územím poskytovatele licence“ rozumí území, na němž poskytovatel licence neudělil žádnou licenci na patent ani know-how,
13. „paralelními patenty“ rozumí patenty, které přes stávající rozdílnosti v důsledku chybějícího sjednocení vnitrostátních předpisů týkajících se průmyslového vlastnictví chrání tentýž vynález v různých členských zemích,
14. „spojenými podniky“ rozumí
 - a) podniky, ve kterých jedna smluvní strana přímo nebo nepřímo:
 - vlastní více než polovinu základního kapitálu nebo obchodních aktiv, nebo
 - může vykonávat více než polovinu hlasovacích práv, nebo
 - může jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů právně zastupujících podnik, nebo
 - má právo spravovat záležitosti podniku;
 - b) podniky, které mohou přímo nebo nepřímo v jedné smluvní straně vykonávat práva, uvedená v písmenu a),
 - c) podniky, ve kterých podnik, uvedený v písmenu b) může přímo nebo nepřímo vykonávat práva uvedená v písmenu a),
 - d) podniky, ve kterých mohou smluvní strany nebo podniky s nimi spojené přímo nebo nepřímo dohromady vykonávat práva, uvedená v písmenu a); takové společně řízené podniky jsou považovány za spojené s každou ze smluvních stran.
15. „vedlejšími ustanoveními“ rozumí ustanovení týkající se využívání práv duševního vlastnictví jiných než patentů, která neobsahují žádné závazky

omezující soutěž jiné než ty, které jsou připojena k licenčnímu know-how nebo licenci na patent a vyňaty podle tohoto nařízení;

16. „závazky“ rozumí jak smluvní závazky, tak jednání ve vzájemné shodě;
17. „soutěžícími výrobci“ nebo „výrobci konkurenčních výrobků“ rozumí výrobci, kteří prodávají výrobky, které uživatelé považují z hlediska jejich povahy, ceny, a zamýšleného použití, za vzájemně zaměnitelné nebo nahraditelné licenčním výrobkem.

Článek 11

1. Nařízení (EHS) č. 556/89 se zrušuje s účinkem od 1. dubna 1996.
2. Nařízení (EHS) č. 2349/84 se použije do 31. března 1996.
3. Zákaz uvedený v čl. 85 odst. 1 Smlouvy se nevztahuje na smlouvy, které jsou účinné ke dni 31. března 1996 a splňují předpoklady pro výjimku stanovené nařízením (EHS) č. 2349/84 nebo (EHS) č. 556/89.

Článek 12

1. Komise bude pravidelně přezkoumávat používání tohoto nařízení, zejména oponentní řízení podle článku 4.
2. Komise vypracuje před uplynutím čtvrtého roku ode dne, kdy toto nařízení vstoupilo v platnost zprávu o činnosti, a jejím základě určí, zda je žádoucí úprava tohoto nařízení.

Článek 13

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. dubna 1996.

Použije se do 31. prosince 2006.

Čl. 11 bod 2 tohoto nařízení se však použije ode dne 1. ledna 1996.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. ledna 1996.

Za Komisi
Karel VAN MIERT
člen Komise